

egy holtak hitt szempárba nézve
mosoly révéből elsodortan
a fölforró test örvényébe
mindennapjaim tetszhalottja
kilépnem így párszor a létből
halállal rokon otthonokba
egy üstökös jöttével ért föl

Babics Mihály

A TUDOMÁNY

A tudomány vagyok, az újkor tudománya.
Isten felé törő, vakmerő tudomány.
Minden fény rajtam él. Elizeus olaján.
A tudomány vagyok. Örökös aranybánya.

Csillag ha ragyog is, a sötétség leánya:
Felkelő nap vagyok csillagok alkonyán.
Isten ellen törő, isteni tudomány.
Tenger, mely habjait föl az egekre hányja.

Mustár... égő bokor... fa, melynek nincsen árnya,
A kék börtönön át új bábeli torony.
És nem lesz nyelvzavar, mert minden nyelvet értek.

A tudomány vagyok, erénynél dicsőbb vétek,
Enyim a jövőendő, enyim a hatalom.
A tudomány vagyok, az újkor tudománya.